

Oponentský posudek na magisterskou diplomovou práci

Bc. Veroniky Ocáskové

Mezigenerační učení v rodinném vinařství

Veronika Ocásková předkládá diplomovou práci na téma, které patří momentálně k tématům na našem pracovišti frekventovaným, neboť zapadá do okruhu zájmu jednoho z výzkumných týmů pracujících na půdě ÚPV. Osvěžením je volba prostředí, v němž výzkum probíhá. Jako čtenář jsem proto byla zvědavá, zda v rodinných vinařstvích objeví diplomantka něco specifického, co bude znamenat rozšíření stávajícího poznání mezigeneračního učení v rodinných podnicích.

Práce je tradičně rozdělena na část teoretickou a empirickou. Teoretická část je logicky strukturovaná a má dobrou úroveň. Autorka čerpá z prací autorů ÚPV, kombinuje je s dalšími zdroji, včetně zahraničních. V této části diplomantka prokázala adekvátní schopnost akademického psaní a připravila si funkční vstup do části empirické.

Jádrem empirické části je kvalitativní výzkum ve čtyřech rodinných vinařstvích, vzorek tvoří zástupci tří generací (trojgenerační struktura byla podmínkou pro zahrnutí do vzorku). Vzorek je sestaven velmi dobře a představuje podstatnou devizu práce. Rozumím snaze po anonymizaci, přesto bych ocenila více informací o jednotlivých rodinách – například jak velký je obrat firem, rozloha vinohradů, jaké vzdělání mají příslušníci jednotlivých generací (viz tabulka s. 36). Pokud by tyto údaje byly zahrnuty do analýzy, umožnilo by to patrně hlubší interpretace (např. v textu se opakovaně zmiňuje, že starší generace se učí od mladších, přičemž z citací mám pocit, jako by šlo především o obsahy vázané na školní vzdělání nejmladší generace – na obchodní akademii, vinařské škole apod.; nedostatečná kontextualizace dat mi neumožňuje tyto závěry ověřit).

Výsledky jsou prezentované po jednotlivých kategoriích. Ty se odlišují spíše poetickými názvy, než že by bylo vždy věcně jasné, jaký je jejich vnitřní obsah a struktura. To má za následek určitou repetitivnost ve výsledkové části. Co se týče schématu na straně 38, ráda bych autorku požádala o objasnění vztahů mezi jednotlivými kategoriemi.

Text výsledkové části je kultivovaně a čtivě napsaný. Vztahy ve vinařstvích jsou popsány jako harmonické a rovnostářské. Zatímco harmoničnost citovaným datovým

fragmentům odpovídá, rovnostářství nikoli. Z dat je zřejmé, že ve vinařstvích dominují starší generace, které jsou nositelem „jádrového vědění“. To, co můžou nabídnout mladí (např. internetovou propagaci podniku, vedení účetnictví), je sice oceňováno, avšak je to chápáno jako sekundární. Je škoda, že autorka nálezy tohoto typu neartikuluje, pomohlo by jí to odlišit způsob MGU ve vinařstvích od MGU v jiných rodinných firmách, pro něž takovéto silné oceňování nejstarších členů není typické. V závěru posudku se proto vracím k otázce, se kterou jsem vstupovala do čtení práce, totiž jaké specifické rysy vykazuje mezigenerační učení v rodinných vinařstvích oproti jiným prostředím, v nichž byly procesy tohoto typu studovány.

Práci hodnotím jako zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a předběžně navrhuji hodnotit ji na pomezí známek B – C, podle výsledků obhajoby.

V Brně 20. 5. 2015

doc. Mgr. Klára Šedřová, Ph.D.